

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पापकंप्रचरिष्यति आचरिष्यति धार्तराष्ट्र इति शेषः
 उक्तं भीष्मेण यद्वाक्यं हितं तथ्यं च माधव ॥ तच्चापि नासौ रूतवान् वीतबुद्धिः सुयोधनः ॥ २१ ॥ तस्मिंस्तु तुमुले भीष्मे प्रच्युते धरणीतले ॥ न जाने कारणं किंतु येन यु
 द्धमवर्त्तत ॥ २२ ॥ मूढांस्तु सर्वथामन्ये धार्तराष्ट्रान् सुबालि शान् ॥ पतितेशांतनोः पुत्रे येऽकार्षुः संयुगं पुनः ॥ २३ ॥ अनंतरं च निहते द्रोणे ब्रह्मविदां वरे ॥ राधेये च
 विकर्णे च नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २४ ॥ अल्पावशिष्टे सैन्ये स्मिन्सूतपुत्रे च पातिते ॥ सपुत्रे वै नरव्याघ्रे नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २५ ॥ श्रुतायुषि हते वीरे जलसंधे च पौ
 रवे ॥ श्रुतायुधे च नृपतौ नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २६ ॥ भूरिश्रवसि शल्ये च शाल्वे चैव जनार्दन ॥ आवंत्येषु च वीरेषु नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २७ ॥ जयद्रथे च निहते
 राक्षसे चाप्यलायुधे ॥ बाह्लिके सोमदत्ते च नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २८ ॥ भगदत्ते हते शूरे कांबोजे च सुदारुणे ॥ दुःशासने च निहते नैवाशाम्यत वैशसं ॥ २९ ॥ दृष्ट्वा वि
 निहतान् शूरान् पृथङ्मांडलिकान् नृपान् ॥ बलिनश्चरणेरुण्ण नैवाशाम्यत वैशसं ॥ ३० ॥ अक्षौहिणीपतीन् दृष्ट्वा भीमसेन निपातितान् ॥ मोहाद्वायदिवा लोभा
 न्नैवाशाम्यत वैशसं ॥ ३१ ॥ कोनुराजकुले जातः कौरवे यो विशेषतः ॥ निरर्थकं महद्वैरं कुर्यादन्यः सुयोधनात् ॥ ३२ ॥ गुणतोभ्यधिकान् ज्ञात्वा बलतः शौर्यतो
 पिवा ॥ अमूढः कोनुयुद्धो तजान्म्राज्ञो हिताहितं ॥ ३३ ॥ यन्न तस्य मनो त्यासीत्त्वयोक्तस्य हितं वचः ॥ प्रशमे पांडवैः सार्धं सोमस्य शृणुयात्कथं ॥ ३४ ॥ येन
 शांतनवो वीरो द्रोणाविदुर एव च ॥ प्रत्याख्याताः शमस्यार्थे किं नु तस्याद्यभेषजं ॥ ३५ ॥ मौर्ख्याद्येन पिता वृद्धः प्रत्याख्यातो जनार्दन ॥ तथामाता हितं वाक्यं भा
 षमाणा हितैषिणी ॥ ३६ ॥ प्रत्याख्याता त्वसत्कृत्य सकस्मै रोचयेद्ददन् ॥ कुलांतकरणो व्यक्तं जात एष जनार्दन ॥ ३७ ॥ तथास्य दृश्यते चेष्टानीति श्रैव विशांपते ॥
 नैष दास्यति नो राज्यामिति मे मतिरच्युत ॥ ३८ ॥ उक्तो हं बहुश स्तात विदुरेण महात्मना ॥ न जीवन्दास्यते भागं धार्तराष्ट्रस्तु मानद ॥ ३९ ॥ यावत्प्राणा धरिष्यति
 धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेः ॥ तावद्युष्मास्वपापेषु प्रचरिष्यति पापकं ॥ ४० ॥ न च युक्तो न्यथा जेतुं मृते युद्धेन माधव ॥ इत्यब्रवीत्स दामां हि विदुरः सत्यदर्शनः ॥ ४१ ॥ त
 त्सर्वमद्यजानामि व्यवसायं दुरात्मनः ॥ यदुक्तं वचनं तेन विदुरेण महात्मना ॥ ४२ ॥ यो हि श्रुत्वा वचः पथ्यं जामदग्न्याद्यथा तथं ॥ अवामन्यत दुर्वुद्धिर्ध्रुवं नाश
 मुखे स्थितः ॥ ४३ ॥ उक्तं हि बहुशः सिद्धैर्जातमात्रे सुयोधने ॥ एनं प्राप्य दुरात्मानं क्षयं क्षत्रं गमिष्यति ॥ ४४ ॥ तदिदं वचनं तेषां निरुक्तं वै जनार्दन ॥ क्षयं याता
 हिराजानो दुर्वोधनरुते भृशं ॥ ४५ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥